

DOBAI PÉTER

Alig serdült leányzók – szépséges sipsiricák – fürdőzés után

Lotz Károly festménye. Versben élőknek
képzelem a festett kamaszleányokat

És úgy táncolnak majd első báljukon,
Mint déli szél fűtta láng!

Fürdőzés után... pezsgőn... hevílten...
üdén... hamvasan...
Ó, vajon miről beszélnek hárman
ők s hallgatnak mélyen ugyan miről?
Mint tóparton fölszökő nádszálak:
kecsesek, karcsúak, könnyűek,
s eljövendőknék szépek!
Sudarak, meztelenek, titokzatosak!
Mintha lenne mindhárom leánykamasz:
egyazon jegyében kezdő, leendő nagy nőiségnek.

Nedves testük vétlen egymáshoz ér
és még nem élük veszejtő sorsukat,
csak szelíden barbár önmagukat!
Testük forrása fényes és tiszta még,
mint magas sziklák közül lövellő búvópatak.
Leányi lényük forró sugarát
nem árnyékolta be még semmi rontás,
sem bukott, gonoszító külvilág!
Gondolat, emlék nem zavarja még
lelkük alig hullámzó, nyílttengerszínét!

Via Giulia

Palazzo Falconieri
Accademia d'Ungheria
Római Magyar Akadémia

„...A via Giuliaiban csöndben
és elfeledetten ott alszik
az egész régi Róma.”
(Émile Zola)

Mintha századokon sétálnál
végig, mentén ősi kapuknak,
palotáknak, mély udvaroknak,
kerékvetőknék, fénytelen boltíveknek,
észre sem véve, hogy akik követnek,
nemkülönben, 'kik veled szembejönnek,
egyszer...valaha... boldogjai régi időknek:
már éltek itt s voltak ifjak, voltak szépek
s most szótlanan kérdeznek téged:
„A te sétád mikor ér itt véget
s közénk végre mikor térsz meg?”

— — —
Per esserci anche,
qundo non ci siete!
Legyetek, akkor is ott
amikor már nem vagytok!

Szabin nők elrablása

Giambologna szobor-spirálja
Firenze. Loggia dei Lanzi

Harcban,
halálos dinamikában
három test egyesül,
forognak egymás körül:
teste a győztes s a legyőzött férfinak
s fölöttük szabadulni szárnyal
– meztelensége végsőkig kitártan –
egy röptében elejtett, dúlt női test,
fogoly alakja, arca, vére lüktet,
karját fényes, üres magasba nyújtja,
mintha hősi, szűzi melle fülne,
mintha dús, duzzadt ölének háromszöge:
brutális erőszak elől menekülne – – –
Ám... lassan... gyanút ébreszt bennem
a szökésben elgyengült szabin leány:
ó, volna csak látszat leányi ellenállása,
riadása, riadtsága, ájultsága,
ahogy hibátlan testét nagy ívben hátravetve,
mégis elrablójának karjai s combjai közé emelve:
ott, erőszakos izmok közé szorítva:
mintha engedne mindent, magát megadva,
kényre hagyva – – –

